

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razne misli.

II.

Duhove na Češkem je Dunajska sprava posebno razburila, ž njo so si Staročehi popolnoma spodkopali svoje stališča. O raznih nedostatkih Dunajskih dogovorov smo že v svojem listu toliko govorili, da sedaj ne kaže več ponavljati jih z nova. Da sprava ne ugaja Čehom, to je, kakor bi bilo z žrebljem pripito. Tudi z uvedenjem notranjega češkega uradnega jezika, bi se nevarnosti, ki prete Čehom, če obveljajo Dunajski dogovori, ne odstranile.

Zaradi tega smo se še prav veselili, da so se Mladočehi takoj sprva postavili odločno proti spravi. Veselilo nas je, da so tako daleč pripravili narod, da se je vzbudil iz neke letargije, v katero so ga bili zazibali Staročehi in da se je odločno postavil proti spravi, ki bi ponižala češki narod v pleme druge vrste in je tako prisilil Staročehe, da so še deloma popustili svojo dosedanjo prijenljivo politiko. Sedaj ko imajo Mladočehi prvi glas, pričakovali smo, da stopijo s konkretnimi nasveti na dan. To so tudi storili. Dne 1. oktobra imeli so zaupniki narodne svobodomiselnosti z zastopniki staročeškega kluba shod in stavili predlog:

„Poslanci obeh narodnih strank zjedini se v skupno manifestacijo, v kateri se izreče škodljivost Dunajskih dogovorov in poudarja iz njih nastala osnovana bojazen v celem narodu. V skupni tej izjavi bode se zahtevalo, da bi se najprej ugodilo davnim opravičenim terjatvam našega naroda, da bi se uveljavilo pravo državne samostalnosti deželne krone češke in da bi se izvršila ravnopravnost v vseh državnih uradih na Češkem, Moravskem in v Šleziji. V tej izjavi bode se zahtevalo, da se pred vsem sedanjim, krivičnim, slovansko prebivalstvom na Češkem, Moravskem in v Šleziji v umetno manjšina tlačéči volilni red prenaredi po trdnih enotnih načelih, da bi vsaka narodnost v deželah krone češke v zakonodavnih zborih dobila ono zastopstvo, katero jej po istinitih razmerah in po pravici pripada. Naposled izreka se v skupni izjavi pripravljenost k novemu pogajanju z zastopniki nemške narodnosti, katero bi oziraje se na vse dežele krone češke imele za podlago popolno jezikovno ravnopravnost vseh tu živéčih narodov, državno pravo krone češke in nerazdelnost

kraljestva češkega. K skupnemu posvetovanju o tej manifestaciji pozvali se bodo vsi poslanci češke narodnosti iz Moravske in Šlezije, da bi se doseglo skupno in jednotno postopanje za obrambo življenjskih interesov vsega češko-slovanskega naroda.“

Predlog ta jemlje v poštev vse razmere v deželah češke krone, a zaupniki staročeškega kluba so se izrekli, da ga ne morejo vsprejeti in odklonili so ga. Danes zvečer sklican je pred zasedanjem deželnega zbora ves dosedanji staročeški klub v posvetovanje in omenjeni zaupni možje bodo gotovo tem povodom razložili, iz katerih nagibov so odklonili mladočeške stranke predlog.

Glavno glasilo Mladočehov obširno kritikuje to postopanje Staročehov, ki hočejo proti volji vsega naroda zagovarjati na Dunaji dogovorjeno spravo in jo izvajati proti duhu in pravom naroda kos za kosom, dokler se jim mandati ne bodo izvili iz rok. Da se je vsprejel mladočeški predlog, povrnil bi se bili s tem k prvotnemu češkemu programu, ki je jedino pravi. Tako pa bode ta program popolnoma opustil in narod bode v svojih državnih, ustavnih in jezikovnih pravicah še bolj poškodovan, nego je to storila absolutistična in pozneje ustavna vlada v dobi Schmerlinga, Herbsta in Auersperga.

Iz te pikre, a precej osnovane pisave zija nam nasproti globok prepad, ki loči Staro- in Mladočehe. Sporazumljenje mej njimi se ni doseglo, kako bi se tudi, ko vlada v nekaterih krogih tolika svojeglavnost, da je staročešk poslanec, kateremu so njegovi volilci izrekli svoje nezaupanje in ga pozvali, da odloži mandat, lakonično odgovoril: „Bodem že videl, kaj mi je storiti!“ Pri taci nazorih pač ni pričakovati složnega delovanja, dokler nove volitve morda ne premene sedanjega žalostnega položaja.

Res Carinthiacae.

Iz Celovca, 9. oktobra 1890.

(Konec.)

V tem oziru naš magistrat ni posebno skropulozen, in za to ga je bil že g. deželni predsednik Schmidt-Zabierov v javni seji deželnega zbora pokaral. In vender je bil takrat še Kranjec magistratni vodja. Kaj bo pa modri magistrat zdaj naredil? Najbrž to, kar je letos že nekaterekrat

storil, namreč, da k slovenskim zborom sploh ne bo komisarjev pošiljal! Ako se pa mestni zbor načelno brani, izpolnjevati svoje dolžnosti, potem je zrel za — razpust. Priporočamo našim gg. deželnim in državnim poslancem, naj se o priliki spomnijo teh čudnih mož, ki menda nemajo pravega pojma, kaj je politična oblast prve instance. Ni pa res, da bi se morala nastaviti dva slovenska uradnika. Pa vsaj jeden sistemiziranih konceptnih uradnikov naj bo slovenščine zmožen v govoru in pisavi, potem ne bode treba, kedar dobajajo slovenski ali hrvatski dopisi od drugod, po mestu letati in popraševati pri Slovencih, kaj je v dopisih, kakor se je že večkrat zgodilo. Ali je torej ta zahteva krivična? Ali žali pravice nemškega prebivalstva, — in katere pravice? Ako pa taka terjatev daje povod k prepiru, tega neso krivi Slovenci, ampak kaže se v bengalični luči le nestrpnost, gospodoželjnost in liberalizem teh gospodov! In taki gospodje se drznejo govoriti o „skrbno varovanem miru“ v istem hipu, ko prezirajo v osnovnih postavah utemeljene pravice državljanov!

O ta „skrbno varovani mir“! Ali ga ni še dovolj bujno popisal državni poslanec g. dr. Ferjančič? Hočemo pa še mi g. poročevalcu nekaj v spomin nazaj poklicati. Ali je že pozabil na tisto izjavo v Koroškem deželnem zboru, ko se je reklo, da zdravnikom v deželnih bolnicah ni treba znati slovenski, — ker se morejo otroci in živina tudi brez razgovora zdraviti? Mi pa tega nismo še pozabili in tudi ne bomo, kajti take besede se užgá za vselej v dušo. Poznal bo pa poročevalec morda famozno interpelacijo dr. Trauna v zadevi Mohorjeve družbe. Ali se vé spominjati, koliko blata so lani nakidale „Freie Stimmen“ na tiste Slovence, ki so šli v Ljubljano k slavnosti odkritja spomenika slovenskega pesnika Vodnika? Ali nič ne vé, kako napadajo nemško-narodni listi slovenske posojilnice, Ciril-Metodovo družbo itd. in da je „Villacher Deutsche Allg. Zeitung“ celó zrak v zakup vzela in ga imenovala „nemški zrak“? Ali ni videl in slišal, na kako nečuden, surov in sleparsk način se je izkoristiti hotel dogodek Podkloštrum? Z železno doslednostjo dela se na to, da bi Slovincem politično usta zamašili in jih narodno uničili.

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal, Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

I.

(Dalje.)

Florijan Ořizka vsprejel me je za svojim pultom, v svoji črni, dolgi suknji, s črno, okroglo čepico na glavi, jako hladno. Priznati vam moram, da že takrat nesem bil v Orlskem gnezdu na najboljšem glasu.

Ko pa je knjigovez knjigo, katero sem njegovi največji skrbi in umetnosti priporočil, nadrobneje pregledal, zategnil se je njegov obraz v ljubeznivejšo gube in tenki njegovi ustni sta zašepetali: „Ah, gotovo darilo dragi osebi?“

„Nikakor ne,“ odgovoril sem resno. „Samo za mene. Hočem, da je vez primerna vsebini.“

Pogledal me je, kakor bi svojemu sluhu ne verjel. Ko ni ničesar sumljivega na mojem obrazu zagledal, prekrižal je roki na prsih, sklonil globoko glavo, zavrtel oči na način, o katerem sem doslej

mislil, da je nemožen, in zašepetal sladko: „Potrudil se bom, da bo oko veselilo, kar dušo veseli.“

Lahko si mislite, kaj je sledilo. Skoro vsak dan sem prihajal k Ořizku bodisi, da sem poprašal, kako je z naročenim vezanjem, bodisi z novimi knjigami polnimi nebeške vonjave, katero sem hotel s trdimi platnicami in z medno spono obvarovati pogube. Da bi pogosta naročila ne bila sumljiva povedal sem že naprej, da si hočem sestaviti iz najljubših knjižic ljubeznivo knjižnico, nekako sveto duhovno lekarno za domače potrebe, koje nakano je Ořizka naudušno pohvalil.

V teh okolištinah je naglo nastalo mej manoj in knjigovezno dvojico zaupnejše razmerje. Knjigovez me je upeljal v svetišče svojega bivališča, kjer smo pri naprstniku vina, katerega nam je lepa Alojzija o boleznih pogledih majčin s samosvojimi nežnimi prstki prinašala, na dolgo in široko razpravljali z večine o vsebini mojib pobožnih knjig, katere je Ořizka pred vezanjem vselej posojal svoji hčeri, da jih prečita, in iz katerih si je včasih dal predčitatavati. Tedno sem upal, da si s temi „zlatimi nebeškimi ključi“ kmalu tudi odklenem srčice krasne Alojzije.

Zavlačeval sem često omenjene razprave do somraka, ki je radi varčnosti suhe knjigovezke vladal dolgo časa v sobi, in potem sem brez kazni roko prijemal ljubeznive sogovornice, ki se je v začetku temu trdno upirala, pozneje jo pa radovoljno puščala v moji roki.

Nekdaj sva sedela pri oknu, skozi katerega je vilo zapadajoče solnce trepetajoč nimbus nad glavo mojega angelja. Starka je pred mojim prihodom odšla v cerkev radi nekih odpustkov, starca pa so kupci poklicali v prodajalnico. Njene dolge, ob kraji od solnca ožarjene trepalnice so bile povešene, nedrje se je lahko dvigalo: položil sem roko okrog njenega vratu, v zadregi umaknila se je nazaj, in v hipu je zagorel na polnih, drobnih ustnih poljubec, kateri spada še danes mej moje najslajše spomine.

Na večer istega dne blagoslavljal sem v svoji sobi spomin brata župnika, ki mi je s svojo pobožnostjo nehoté pripravil trenutke tako dražestnega, posvętnega razkošja. Sklenil sem, da iz zabavnosti dam njegovo najljubšo knjigo na novo vezati v baržun in zlato. Ta knjiga je bila po obliki podobna brevirju, statinsko vezana v svinjsko kožo in imela

Da zaradi tiskovnih odnošajev molčim o mnogih čudnih dogodkih, omenjam naj vendar to, da se prepoveduje šolam v slovenskih krajih vse knjižice, ki jih je in bode še izdala družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, torej tudi eminentne patrijotične knjige, kakor n. pr. „Cesar Franc Jožef I.“, „Rudolf Habsburški“ itd.; nemški šulferajn pa sme knjige deliti, kolikor in katere hoče. Nemški listi najsurovejšje pobijajo vsak pojav slovensko-narodnega življenja, naj bo že na gospodarskem, ali na duševno-kulturnem polju. Pliberčani branijo s kruto silo in z vso prirojenim jim predrznostjo praznovanje cesarjevega godu od strani Slovencev. In komur to še ni dovolj, ide naj v „Marijanišče“ in naj si pogleda ondu hišni red. Tam bode čital črno na belem, da je slovenskim gojencem prepovedano, mej seboj govoriti slovenski!

Taki odnošaji se imenujejo v jeziku koroško-nemških fanatikov, „skrbno varovani narodni mir“. Najljutejši boj je to, boj nemške večine zoper slovensko manjšino, ki se dosledno poganja za svoje v zakonih zajamčene pravice. — Grožnje g. poročevalca nas ne plašijo: huje, ko zdaj, ne more več priti! — Pride naj pa nad nas, kar hoče, udali se mi nikakor ne bomo; bodi pritisk še tako hud, prestat ga moramo in ga tudi bomo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. oktobra.

Šolstvo na Tirolskem.

Tirolska še sedaj nema deželnega šolskega zakona. Konservativna deželnozborna večina neče namreč priznati državi nobene pravice v šoli. Zaradi taci nenormalnih razmer je položaj na Tirolskem jako neprijeten. Boljše učiteljske moči pomagajo si v druge dežele in vsled tega tirolsko šolstvo prav uspevati ne more. Lani je bil deželni zbor sklenil neki provizorični statut zastran učiteljskih pokojnin, kateri pa ni dobil najvišjega potrjenja, ter nasprotuje državnemu šolskemu zakonu. Tako bi po tem statutu bili popolnoma jednaki učitelji, ki imajo sposobnostni izpit in oni, ki ga nimajo. Vlada je v svojem odgovoru, zakaj da se ne more potrditi omenjeni statut, precej odločno povedala, da tirolski deželni zbor ne stori svoje dolžnosti zastran šolstva, dočim jo država vestno izpolnjuje. Odgovor pač posebno ne ugaja konservativcem, ker iz njega lahko posamejno, da vlada tudi ni voljna privoliti, da bi se deželni šolski zakon premenil po njih željah.

Vnanje države.

Tatišček

odgovarja onim ruskim listom, ki ga napadajo zaradi njegovega potovanja v Bolgarijo. Vodjam bolgarskih opozicionalcev ni nič verjeti, pravi bivši ruski diplomat. Sedaj Cankov in Rizov zagotavljata, da Bolgarija mora uspevati le v prijateljstvu z Rusijo, ko sta bila na krmilu, sta pa nasprotovala Rusom. Tatišček misli, da če bodo Rusi nadaljevali sedanjo politiko, se bodo Bolgarije bojevali v vrstah ruskih nasprotnikov. Motijo se oni, ki mislijo, da Bolgarija ne more izhajati brez Rusije. Zgodovina Slovanov ima dovolj vzgledov, da so se Slovani v vrstah slovanskih nasprotnikov bojevali proti Slovanom.

Pomiloščenje obsojenih delavcev.

Predsednik francoske republike je pomilostil vse delavce, ki so bili obsojeni ob poslednjih strajkih. To pomiloščenje je v delavskih krogih napra-

je na platnici obledel rdeč napis: „Zabave duhovnega pastirja“. Da je bila ljubljenska dragega pokojnika sodil sem po tem, ker se je dal s to knjigo v roki naslikati. Popolnoma razločno sem čital isti napis na njeni platnici na veliki sliki, viseči nad mojo posteljo.

Že v jutro drugega dne je potovala omenjena knjiga v delavnico knjigovezovo.

Ko sem prišel drugi dan po svoji navadi z nekaterimi pripomnjami glede na okrasila naročene vezave k Ožizki in zapravljenosti glede na ta okrasila z opomno oprostil, da je to moja najljubša knjiga, da nikdar ne zaspim, predno nesem prečital poglavja iz nje, poslušal me je knjigovez z nenavadno hladnim in strogim obrazom, potem pa je odgovoril srupeno, izročujoč mi zabave duhovnega pastirja:

„Ta vez ji najboljše pristojna.“

„Kako?“ vskliknil sem začuden, „ta koža —“

„— je vsebini popolnoma primerna!“ dejal je knjigovez odločno, pokazal mi hrbet in izginil v zadnji sobi.

Odrevenel sem pogledal nesprejeto knjigo. Na prvi strani isti popis, kakor zunaj, isti švabah z

vilo najboljši utis. Radikalci so v zbornici že večkrat zahtevali to pomiloščenje, pa vlada je stvar zato tako dolgo odlašala, da svet ne bode mislil, da se je ustrašila radikalne opozicije.

Tesinske razmere.

Dosedanji predsednik tesinske vlade uložil je protest proti izidu ljudskega glasovanja. Njemu se dozdeva, da štetje glasov se ni pravilno vršilo, ker se prazni in neveljavni listki neso šteli pri določitvi oddanih glasov. Ko bi se bili ti listki šteli, bi se ne bila dosegla absolutna večina. Liberalci pa mislijo, da se ustava mora premeniti, če se več glasov izreče za premembo, nego proti premembi. Poslednje misli je tudi zvezni komisar.

Načelnik nemškemu generalnemu štabu.

Vedno določneje se zagotavlja, da odstopi načelnik nemškemu generalnemu štabu grof Waldersee. Govori se, da bode njegov naslednik general pl. Leszczyński ali pa grof Haeseler. Oba sta jako priljubljena v vojaških krogih. O Walderseeji se govori, da odstopi, ker se je popolnoma ujemal z vojnim ministrom pl. Verdyem, da se ima skrajšati aktivno vojaško službo na dve leti. Ker se pa drugi vojaški krogi upirajo taki premembi vojaškega zakona, hoče grof Waldersee tudi odstopiti, kakor je odstopil pl. Verdy.

Zmešnjave na Portugalskem

so vedno večje in vlada se boji ustaje, ki bode naredila konec monarhiji. Grofinja Pariška je dobila iz Lisbone tako neugodna poročila, da je takoj svojemu soprogu, ki potuje po Ameriki brzojavna poročila, v kaki nevarnosti je prestol njijinega zeta. Govori se, da se grof Pariški sedaj hitro vrne s svojega potovanja v Evropo.

Dopisi.

Iz Pliberka na Koroškem, 10. oktobra.

[Izv. dop.] Vaš dopisnik iz „Pliberške okolice“ prehitel me je s svojim poročilom o najnovejšem škan-dalu, ki so ga mirnim Slovincem povzročili tukajšnji nestrpljivi ponemčenci, nemškutarji in renegati. Naznanil Vam je, da so nam zaprečili, praznovati slavnost, ki se je imela vršiti v čast in slavo godu našega presvetlega cesarja. Dovolite mi, da Vam tudi jaz naznanim še nekatere podrobnosti. Naše razmere tukaj so čudne in moral bi vzeti najmanj celo število Vašega cenjenega lista v zakup, ako bi Vam jih hotel dostojno pojasniti in osvetliti delovanje našega Metnitza, Herbst, Paara e tutti quanti. Vender ne bodem mučil č. čitateljev Vašega lista z našimi puhlimi stvarmi, priznajte mi le samo toliko prostora, da Vam omenim in na kratko naštejemo, kar se sedaj, od zadnjega nemškega naskoka na poštene Slovence vrši v našem mesteci.

Da sta bila dva našinca zatvorjena, ki nista ničesar zakrivila, to sporočil Vam je že dopisnik iz okolice Pliberške; jednega od teh izpustili so še tisti večer, ker so ga baje posadili v „luknjo“ le bolj za kratek čas in v veselje nemškim rogovičem. Družega, obče spoštovanega posestnika Kuharja iz Šmihela pa so izpustili šele v ponedeljek po tri (!) ure trajajočem zaslišanju. Kaj vse so hoteli naši gospodje iz njega „izprašati“, ker so ga toliko časa mučili s svojim izpraševanjem nisem mogel do danes še izvedeti ter Vam hočem poročati o tem, ako bode vredno, prihodnjič kaj več. Danes na kratko le naslednje:

Zavedno ljudstvo Pliberške okolice je sedaj po pravici močno razburjeno. Nečuveno je, kar je

vsemi pravopisnimi hibami; obrnem list, čitam, čitam — kri mi polje v glavo, a poleg vsega tega se polašča razuzdan smeh mojih odrevenelih ust — v mojih rokah se ziblje v svinjski koži Boccaccijev razuzdani „Decamerone“.

Takoj sem razumel vse. Predstavljal sem s obraz ljubeznive Alojzije, ko je čitala čudne zabave duhovnega pastirja, potem obraz čistitega knjigoveza, ko je izpoznal vsebino njenega berila — nikakor ne, drugega obraza si nesem mogel predstaviti.

Moj častiti brat je bil poleg vse svoje častljivosti pravi premetenec. In za to novo pojavljeno, neslučeno potezo v njegovem častitljivem značaju odpustil sem mu, da je pretrgal mojo ljubezen do Alojzije v najkрасnejšem začetku.“

O teh besedah dvignil se je pripovedovalec s stola in je odšel, rekši še: „Tako si krasim bedno življenje na kmetih. Pozneje boste slišali več. Za danes lahko noč!“

Neposredno po njegovem odhodu zagnal je Vaclav s sebe suknjo in zamrmral zevaje: Pravi Don Juan!

(Dalje prih.)

učinil tukajšnji kapelan Wagner, ki je rodom Čeh. Potegnil jo je čisto na liberalno-nemčursko stran, nemčurje hujskal proti nam, rekši: „Diese Windischen mag ich auch nicht!“ ter svojega rojaka gospoda kapelana Rousa hinavski zvalil nalašč v neko gostilno mej nemčurje, da so ga isti prav „nach herzenslust“ napadali. Ali ni to sramota? Ni čuda torej, da je imela Pliberška druhal toliko „korajže“, če se že sam kapelan postavlja na njeno stran. Gospoda dekana isti dan ni bilo doma in sedaj se sramuje, da se je prebivalstvo „der ruhigen Stadt Bleiburg“, kakor se je nekoč mej liberalci sam izrazil, tako surovo obnašalo proti pohlevnim Slovincem. Tudi o svojem kapelanu je baje sedaj gosp. dekan sodbo izrekel in je močno nevoljen nad njegovim postopanjem, vender se nam pa čudno in neumevno dozdeva, zakaj je g. dekan baš o tem času zapustil Pliberk, ko je že vedel, kaj se ima vršiti in mu je bilo sploh znano, kake zapreke se nam hote staviti. Najprej celej stvari hrbet obrniti, potem pa se navidezno togotiti čez to in ono, se pravi po toči zvoniti. Govorica, da se nam hoče na vsak način zaprečiti naša cesarska slavnost po nemškutarjih, bila je po celem Pliberku že prejšnji dan raznesena, in nemčurski trgovec Paar, ki se Slovincem kaj rad v „Miru“ s svojimi inserati priporoča, ponašal se je celo s tem, da je ponujal 20 gl. stave, da Slovenci v celem Pliberku in v nobeni gostilni ne bodo dobili prostora za svoje zborovanje. Vse to bilo je gotovo znano tudi gosp. dekanu. Zakaj le ni skušal prepričati tega, — on, ki ga ves Pliberk toliko spoštuje in čišla.

Naši posili-Nemci in nestrpneži pa so s tem svojim obžalovanjem vrednim in nepremišljenim korakom to dosegli, da so sedaj vsi rodoljubi vse Pliberške okolice sklenili, v prihodnje nič več kupovati ali jemati potrebnih iz Pliberka. Mnogo nas je, ki bomo po nedolžnem trpeli z dolžnimi, kajti nasledki tega se že kažejo v tem, da so gg. župniki Jož. Škerbinc iz Vogerč, Val. Šumah v Šmihelu in Ant. Ga bron v Štebnu odpovedali vsa svoja naročila v Pliberku. V Šmihelu hote Slovenci imeti v bodoče svoje kupovališče. — Pretekli torek po slavnosti so se pa tukaj tudi že začeli nekateri mej seboj drapati in napadati, ker je naš pek vse žemlje in „reglje“, ki jih je peljal v Šmihel in Šteben svojim dosedanjim kupcem na prodaj, nazaj domov pripeljal z nasvetom, „da naj jih sedaj le Metnitz, Herbst in Paar pojedjo, saj jih bodo imeli za celi mesec dovolj“. Tudi novega sedlarja so si Šmihelčani baje že oskrbeli, ki se v kratkem tam naseli. Ti naši dosedanji najboljši odkupci so tako razjarjeni, da so celo poseben odbor sestavili, ki bode imel nalogo, trdne, zavedne ter samostalne posestnike odvrčati od Pliberka in jim pomagati, da bodo svoje pridelke razpečavali kam drugam, samo da jim ne bode treba sem v Pliberk hoditi in tu denarja zapravljati.

Tako se sedaj po vsej okolici vse giblje zoper naše mesto in nasledki, da, žalostni nasledki ostali bodo za nas in naše prenapetneže neizogibni. Slednji Slovence istinito le takrat radi imajo, kadar jim donaša denar, sicer se mu pa porogljivo posmehujejo, ga psujejo in preganjajo. Bodemo videli, ali nam bode ta pokvarjena nemška garda, pred katero se tudi najmiroljubnejši naš meščan trese, sedaj kaj pomagala, ko bomo zaradi nje trpeli še drugi po nedolžnem. Pomagali si bomo pa tudi mi sami s tem, da se bomo teh ljudi izogibali, ker smo se že zdavnej prepričali, da imajo v mislih le svoje lastne koristi in jim je uboštvo ljudstva deveta briga. Druga mesta dandanes vabijo tuje goste k sebi, da bi tako pomagali ubogemu obrtniku in trgovcu do skupila, pri nas pa jih odganjamo od sebe. In to je zasluga trifolijuma Metnitz-Herbst Paar. Vsa čast pred to družbo!

Z Notranjskega 12. oktobra. [Izv. dop.]

Danes mi je poročati veliko nesrečo. Včeraj zvečer pogorela je vas Radlek, oddaljena četrte ure od Velicih Blok. Vas šteje 17 hiš in pogorelo je 13 poslopij. Goreti je začelo ob polu osmih v skednji pri Lenčku. Zažgal je 14 leten pastir, ker ga je bil Lenček baje nekaj pretepel, ko ga je videl živino mučiti na paši. Pastir mu je takoj zagrozil, da se bode še kesal in zvečer mu res zažgal. Na pomoč je prihitelo gasilno društvo iz Loža, pa ni moglo dosti pomagati, ker ni bilo vode v vasi. Še mlake pred hišami posušile so se v letošnji veliki suši. Iz družih vasij je pa bilo prihitelo tudi mnogo ljudi, gasit, nekateri pa seveda tudi le gledat. Zločinec je ubežal in ga še neso dobili.

Od Save 12. oktobra [Izv. dop.] Dne 30. septembra t. l. se je slovesno otvorila na Dobovci pri Hrastniku na novo ustanovljena jednorazredna ljudska šola. Te otvoritve so se udeležili s Krškega tudi g. okrajni glavar H. Weiglein, g. okrajni šolski nadzornik Fr. Gabršek, g. inženier R. Waschica, potem okrajni šolski svet Dobovski, na čelu mu predsednik g. župnik Al. Jerše, občinski zastop iz Sv. Križa z županom g. A. Medvedom, šolska mladina s svojim g. učiteljem in velika množica starišev, kajti ta dan je bil za ta gorski kraj posebno imeniten, ker do zdaj ni bilo tu še nobene šole. Šolsko poslopje z okolico je bilo primerno okrašeno in streljanje z možnarji je pričalo o imenitnosti tega dne. Po slovesni sv. maši otvoril je v šoli g. okrajni glavar šolo s topnim nagovorom na stariše in otroke ter kazal na velike dobrote, katere bodo imeli od nje. Res da šola še nima svojega poslopja, a upa, da se v kratkem tudi to zgradi, zlasti ker se ljudstvo zelo zanima za novo šolo. Končavši s trikratnimi „Slava“! klici na presvetlega cesarja, odda po odpetji cesarske pesni novo šolo v skrb krajnemu šolskemu svetu. — Razen drugih govorov omenja zlasti g. župnik, kako potrebna je bila šola in koliko blagoslova bode donášala občini, ako se bode prav vodila; zato toplo vspodbuja stariše, naj pridno pošiljajo svoje otroke vanjo.

Domače stvari.

— (Mestni zbor Ljubljanski) imel je v soboto tajno sejo, v kateri se je sklenilo, da se kupi Galetova hiša tik rotovža za 48.000 gld. Kup je že gotov.

— (Vabilo krednemu občnemu zboru „Glasbene Matice“ v Ljubljani,) kateri bode dne 18. oktobra 1890 v društvenih prostorih (špitalske ulice Permetava hiša) ob 7. uri zvečer. Vspored: 1.) Nagovor prvosednika. 2.) Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju. 3.) Poročilo blagajnikovo. 4.) Volitev novega odbora. 5.) Posamni navsveti. Čast. gg. člane uljudno prosimo, da se tega zbora mnogoštevilno udeležiti izvolijo. Odbor.

— (Hrvatski sabor.) Z objavo z dne 10. t. m. sklicuje predsednik sabora poslance na 25. dan tega meseca.

— (Kamniška železnica.) Ker je vreme trajno lepo in grajenju železnice jako ugodno, utegne se navzlic nekaterim oviram dovršiti do konca bodočega meseca ter proga izročiti javnemu prometu do omenjenega termina. Iz Ljubljane do Črnuč začeli so danes vlaki voziti gramoz. Tudi mej Kamnikom in Domžalami je proga že popolnoma izdelana. Mej Črnučami in Trzinom pa do Domžal bode proga zgotovljena v kratkem in tako vsa železnica gotova.

— (Slovensko uradovanje na Goriškem.) Prav malo vesele so vesti, ki jih poročata Goriška slovenska lista o tej zadevi. Celo nekateri narodni odvetniki poslužujejo se pri sestavi tožeb ali pravnem nemščine ali italijanščine. Konstatujoč to pravi konečno „Nova Soča“: V obče pa moramo zatrditi, da smo vedno na slabšem s slovenskim uradovanjem na Goriškem. Politični uradi pošiljajo Slovincem, celo slovenskim društvom, izključno le nemške dopise, isti uradi pa pošiljajo Italijanom italijanske dopise. Sodišča pošiljajo Slovincem nemške in laške dopise, slovenskih pa skoro nič ne. Celo davkarje pošiljajo večinoma le nemške in laške dopise, in to trdim slovenskim kmetom, naj prinesejo svoj denar za to in ono. Mi Slovenci pa molčimo in — trpimo. Skrajni čas je že, da se Slovenci na Goriškem zganemo ter zahtevamo za se iste pravice, katere uživa deželna manjšina italijanska, oziroma furlanska, katerej pa te dobrote od srca privoščimo. Ali da bi se z nami tako prezirljivo pometalo, kakor se je začelo od nekih strani v najnovejšem času, za to smo Slovenci vendar le predobri in naše krotkosti mora biti v tem oziru konec!

— („Hrvatska contra Klaič.“) V „Obzoru“ in „Hrvatskej“ nastala je polemika mej zgodovinarjem Vjekoslavom Klaičem in nekim anonimnim kritikom v „Hrvatskej“ zaradi slovanske starodavnosti Hrvatske. Klaič trdi po drugih zgodovinarjih, da je prvotno bival v Hrvatskej slovenski živelj, a „Hrvatska“ mu je to zamerila in ga precej hudo napadla.

— (Dr. Holub pri cesarji.) Slavnega po tovalca po Afriki dr. Holuba vsprejel je zadnje dni

preteklega meseca cesar na Dunaji, kateremu je izročil najnovejše svoje delo. Cesar povpraševal je obširno dr. Holuba o zadevah afriške razstave, katero namerava slavni potovalec prirediti bodoče leto v rotundi, ter se začudil, da mora Holub z javnimi čitanji sam skrbeti za sredstva, s katerimi mu bode mogoče obistiniti to razstavo.

— („Slovanstvo ve svých zpěveh.) Tega znamenitega dela, ki ga izdaje Ludvik Kuba v Poděbradeh izšla sta 50. in 51. zvezek, v katerih so na vrsti jugoslovanske, in sicer prve črnogorske pesmi, katerih je v obeh zvezkih 36. Vseh črnogorskih bode 70. Zbirka 123 slovenskih pesmi, ki jih je izdal g. Kuba, stoji 4 gld. 40 kr.

— (Ogenj.) V soboto gorelo je, kakor smo že na kratko omenili, v Kurji vasi oziroma „Pri zelenem hribu“. Gorel je g. Luckmana kozolec, v katerem je imel g. Počivalnik spravljene do 600 stotov sena. Žažgali so otroci, ki so se igrali z žveplenkami. Prostovoljno gasilno društvo Ljubljansko imelo je jako težaven posel, ker ni bilo vode. Le z Auerjevega posestva „Pri zelenem hribu“ se je je nekaj dobilo. Še le včeraj dopoldne ob 11. uri so gasilci Ljubljanski ogenj udušili. Sreča je bila, da je veter pihal proti barju, sicer bi bile pogorele vse sosedne hiše s kozolci vred. Prostovoljno gasilno društvo Ljubljansko zasluži pač javno pohvalo, kajti pod poveljstvom stotnika Doberleta in oddelnega poveljnika Ahčina delovalo je neumorno in vztrajno, dasi mu je nedostajalo najpotrebnejše stvari, to je vode.

— (Suša) je vedno čutnejša. Največ trpi prebivalstvo v Istri in na Krasu, kjer živino napajajo le vsak drugi dan, in po več ur daleč hodijo po vodo. Veliko let že ni bilo jednake suše in pogled na dotične pokrajine je upravi tožen, kajti vse je velo, usehlo, brez vse prave boje. — Tudi v nas je suša velika. Celó Mali graben je že suh, le v tolmunih je še kaj vode, a če bode suša trajala še nekoliko dnij, bode vsa struga popolnoma suha.

— (Glas iz meje občinstva.) Piše se nam: Vozeč se včeraj v preprijazni Šent Vid, bil sem ne ljubo presenečen, ko na levi tik ceste počí topič in za njim še drugi in tretji. Konj moj je poskočil in v srečo si štejem, da se mi ni splasil. Zato objavljam ta slučaj z uljudno prošnjo, da bi slavno županstvo v Šent Vidu skrbelo, da bi se ne streljalo tik ceste, ali pa dotičnim fantom vsaj to zabičilo, da bi ne streljali tedaj, ko se kdo mimo vozi.

— („Popotnik.“) Časopis za učitelje in prijatelje šole. Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev v Ljubljani“ ima v 19. številki nastopno vsebino: O važnosti življenjskega zavarovanja z ozir na slovensko učiteljstvo. — Temperamet gledé na vzgojo otrok. — Učitelj, pospešitelj kmetijskega pouka v šoli in izvan šole. — Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — Pisma iz Gradca. — Društveni vestnik. Dopisi in druge vesti, Razno-ternosti. — Razpis natečajev.

— („Goriški Sokol“) namerava napraviti zadnjo nedeljo t. m. „Besedo“ z igro, petjem, deklamacijo in tombolo.

— (Akademično društvo „Triglav“ v Gradcu) ima v sredo dne 15. vinotoka svoje I. redno javno zborovanje v prostorih hotela „Gold. Ross“ in sicer s sledečim vspešnim: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Volitev preglednikov. 4. Vsprejem novih udov. 5. Slučajnosti. Začetek točno ob 8. uri.

— (Uzpinjača v Zagrebu.) Po novo otvorjeni žični železnici, ki vodi iz bregovite ulice na Strossmayerjevo promenado, vladal je prva dva dni silen promet. Prvi dan vozilo se je 5000 oseb, drugi dan 5800.

— (Nezgoda.) V kamnolomu znanega žida Sonnenberga pri Žalci pripetila se je koncem preteklega tedna nesreča. Jeden delavec bil je takoj mrtev, jeden težko ranjen.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. oktobra. Podmaršal David pl. Rhonfeld, namestnik kornega poveljnika in deželnega načelnika v Bosni in Hercegovini, imenovan namestnikom v Dalmaciji.

Praga 13. oktobra. Pri podiranju poškodovanih stebrov Karlovega mosta zrušil se je del mostnega oboka. Poškodovanih 14 oseb, mej njimi dva ženijska častnika.

Razne vesti.

* (Zanimiva pravda.) Kakor smo že poročali, vrši se pred civilnim sodiščem v Rimu pravda grofa Pollenzo proti kraljevski hiši italijanski. Grof Pollenzo trdi, da kraljevič italijanski ni imel pravice imenovati se na svojem potovanju grofom Pollenzo, do katerega naslova ima samo tožitelj pravice. Kraljevska hiša pa trdi, da je že 1200 l. pridobila s tem naslovom ob enem tudi imenja grofa Pollenze. Obravnava odložena je na 14. dan novembra.

* (Z odra padli) so v četrtek na razstavnem stavišču v Pragi trije delavci 16 metrov visoko. Jeden bil je takoj mrtev, drugi težko ranjen, tretji pa se je rešil, ker se je pravočasno še obdržal za neko bruno. Nesreča dogodila se je baš na istem prostoru, kjer se je nedavno zrušil glavni oder srednjega oddelka industrialne palače, ne da bi se bil takrat kdo poškodoval.

* (Štiri leta spi.) Iz vasi Sramkov pri Breznu poroča se o deklici, ki že štiri leta spi. Že pred petimi leti je bila zaspala, pa se je bila za tri dni prebudila 1886. leta in je pisala svoji sestri, ki se je mej njenim spanjem omožila, da ne spi več. Odkar je vnovič zaspala, se pa več ne prebudi. Lica in ustnici njeni so lepo rudeča, kakor bi bila zdrava. Hrano dobiva ob določenih časih. Če je lačna se jej zdeha. Če dobi jed, ki jej ne ugaja, stisne zobe. Za svetlobo je jako občutljiva.

* (Drugi časi, druge nagrade.) Neki Pariški list piše, da je sloveča igralka Hortenza Schneid dobivala na večer po 150 frankov, ko je v gledališču „Variété“ prvi pot igrala „Lepo Heleno“ (Offenbachovo). Sedaj pa igra dotično ulogo gospica Jeanne Granver in dobiva po 1000 frankov za jeden večer.

* (Sreča) Darmstadtski zdravnik hotel je kupiti pri Berolinskem kolarji voz, ki mu je posebno ugajal. Kolar mu pove, da je voz že kupila komisija za konjsko loterijo. Zdravnik je odšel. Zelo se je pa začudil drugi dan, ko se je zvedel, da jo baš on pri žrebanji zadel ne le omenjeni voz, temveč tudi konje z vso opravo, bičem in tako dalje. Takoj drugi dan po žrebanji se je odpeljal na svojem vozu v Darmstadt.

* (Eksplozija smodnišnice.) Kakor se brzojavlja iz Novega Jorka, bila je eksplozija v Wilmingtonu (Delaware) ki se je pripetila v torek, jedna najstrahovitejših, ki so se kedaj prigodile v Ameriki. Smodnišnica Dupontova, ki se je razletela v zrak, je jedna največjih. V jedni sekundi bilo je poslopje kar zginito ter je bilo razrušenih še pet osamljenih magazinov. Na 500 metrov na okoli je vse uničeno, nad 50 delavskih hiš razrušenih, stoletna drevesa s koreninami izruvana itd. Jednajst delavcev je raznesenih na drobne kosce, 14 drugih oseb je bilo ubitih, mnogo jih je zgorelo, nekatere zadušil je puh. Teško ranjenih je 40, lahko poškodovanih nad 150. Daleč na okrog čul se je razpok, kakor potres.

Prošnja častitim šolskim vodstvom po Slovenskem!

V šematizem „Popotnik-ovega koledarja za 1891. l.“ vsprejeti hočemo tudi letnico, kedar se je katera šola ustanovila. Dovoljujemo si torej nujno prositi vsa p. n. častita šolska vodstva, da nam blagovolijo prej ko prej, vsaj pa do 20. t. m. v tej zadevi po dopisnici poročati, t. j. nam naznaniti letnico, kedar se je njihova šola ustanovila in kaj se je eventualno pri tamošnjem učit. osebji v tekočem letu spremenilo! Zlasti se obračamo s to prošnjo do p. n. šolskih vodstev Kranjske in Primorske, izvzemši šole Postojnskega okraja, za katere nam je tamošnji gospod šolski nadzornik blage volje že dotične podatke priskrbel, za kar mu izrekamo priskrčno zahvalo.

Pri tej priložnosti usojamo si pozivljati tudi vse p. n. tovariše, da nam eventualno naznaniti blagovolijo, če so znabiti naleteli v letošnjem koledarju na kako pomoto, da jo moremo v novi izdaji popraviti.

Uredništvo „Popotnika“,
Maribor, Reiserstrasse 8.

prinaša v 19. številki naslednjo vsebino: Shod slovenskih poslancev. — O objektivnem postopanju v tiskovnih rečeh. — O Slavjanofilih. — O tehniških izrazih v zakonodavstvu. (Konec.) III. skupina. Bolj ali manj samostalno sestavljenje izrazov. — Ruske drobtinice. — Dopis izmed galiških Rusov. — Pogled po slovenskem svetu: a) Slovenske dežele. b) Ostali slovenski svet. — Književnost. — Naročba na „Slovanski Svet“.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Trst. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrto leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrletno 90 kr.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani
dne 11. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povejen, kgr.	68
Reč,	4 87	Surovo maslo,	82
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno:	3
Oves,	2 76	Mleko, liter	8
Ajda,	4 87	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 39	Telečje	68
Koruz,	5 04	Svinjsko	62
Krompir,	2 32	Kostrunovo	36
Leča,	10	Pišanec.	50
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	134
Maslo, kgr.	90	Slama,	178
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	62	" mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
11. okt.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	744.1 mm. 743.1 mm. 744.5 mm.	14° C 18° C 8° C	brezv. sl. zah. sl. zah.	megla jas. jas.	0.00 mm.
12. okt.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	744.6 mm. 744.1 mm. 744.3 mm.	24° C 19° C 10° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla jas. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 9.5° in 10.8°, za 2.5° in 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.60	88.30
Srebrna renta	88.70	88.40
Zlata renta	107.65	107.70
5% marena renta	101.40	101.35
Akcije narodne banke	981	989
Kreditne akcije	308.50	308.50
London	114.80	114.50
Srebro	9.08	9.06
Napol.	5.42	5.42
C. kr. cekini	56.35	56.20
Nemške marke	250 gld.	132 gld. 25 kr.
4% državne srečke iz l. 1854	100	179
Državne srečke iz l. 1864	100	101
Ogerska zlata renta 4%	100	99
Ogerska papirna renta 5%	100 gld.	121
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	184
Kreditne srečke	10	19
Rudolfove srečke	120	163
Akcije anglo-avstr. banke	120	163
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	50

Pod ugodnimi pogoji dobé diskretno
solidne in povračila zmožne osebe

denarna posojila

ki se povrnejo kot osebni kredit v 1/4 letnih ali 25
mesečnih obrokih. — Vprašanja naj se pošiljajo s
3 markami za odgovor na: **Commissions-Geschäft**
JOS. GELB, Budapest, VIII., Josefs-
ring 13. (698—4)

Zahvala.

Povodom prerane smrti našega presrečno ljub-
ljenega sina in brata

ALOJZIJA RUSA

zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem za prijazno sočutje mej njegovo bolezn-
nijo in za mnogobrojno udeležbo pri njegovem
pogrebu. Posebna hvala bodi vsem darovalcem
krasnih vencev, slavnim čitalniškim pevcom za
mili nagrobni in slavnemu vodstvu c. kr. realke.

V Ljubljani, dne 13. oktobra 1890.

(774)

Zalujoči ostali.

Gospodu **Antonu Novak-u,**
trgovskemu pomočniku
v **Kranji.**

Naznamim, da ne ovržem niti jedne besede
mojega, g. Krobata dopisnega pisma. — Če se
hočete prepričati o resnici, krenite pravo pot: kdor
išče, najde. —

Pisali ste mi pismo, spodobno Vašemu zna-
čaju, znal si bodem najti zadostjenja.

V kolikor je meni znano, g. Krobat je polno-
leten in svojepraven, ne potrebuje tedaj varuha in
mentorja v Vašej osebi, tem manje, ker Vas gotovo
ni pooblastil, pisariti surovih psov.

Omeniti mi je še, da bodem v bodoče odgo-
varjal jednacim izzivom le pred sodnijo.

S primernim spoštovanjem bilježi se
(773) **Jože Kukovič.**

Učenca

ki ima veselje do urarstva in je poštenih starišev, —
v sprejemem takoj. — Vprašanja naj se pošiljajo
(766—2) **Franu Čudnu v Trbovljah.**

Tuji:

12. oktobra.

Pri **Matič:** Baron Laza-
rini iz Gradca. — Herzog, Ha-
nak, Prager z Dunaja. — Pl.
Preisler iz Pulja. — Bloch iz
Prage. — Scaria iz Gorice. —
Essinger iz Monakovega. —
Ziffer iz Brna.

Pri **Slonu:** Weiss, Tausig,
Amberger, Pekarek, Sprinz z
Dunaja. — Alberti iz Gorice.
— Plesch iz Budimpešte.
— Widmar z Reke. — Hudover-
nik iz Kranjskegore. — Löf-
ler iz Linca. — Voskelt iz
Prage. — Pl. Mottony iz Bi-
strice. — Pleteršnik z Jese-
nic. — Dr. Pogačnik, Feldman,
Goršič iz Gradca. — Sonen-
berg iz Čakovca.

Pri **bavarskem dvoru:**
Hamel z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru:**
Koražia iz Celja. — Schab iz
Trsta. — Gartenauer iz Pulja.
— Gruber iz Medvod. — Si-
mon iz Radovljice. — Zepitz
iz Trbiža. — Kollar iz Bu-
dimpešte.

Pisar

z lepo pisavo, poštenega obnašanja, ki je v notarski pi-
sarni že služboval in je več vseh notarskih del, **vsprejme**
se za notarsko pisarno na Gorenjskem. Plača po
zmožnosti do 40 gld. na mesec.

Pismene ponudbe s svedočbami pošiljajo naj se
upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (760—3)

Marijacejske kapljice za želodec,

izvratno uplivaajo pri boleznih želodca.

Preverjene pri pomanjkanji slasti do
jedij, slabem želodeci, napenjanji, kislem
podiranji, koliki, želodčevem kataru,
zgagi, zlatenici, gnjus in bljuvanji,
glavobolji (če izvira iz želodca), krči v
želodeci, zapiranj, preobloženji želodca
z jedjo in pijačo. — Cena steklenici s
navodilom, kako se rabi, 40 kr.,
dvojni steklenici 70 kr.

Osrednjo razpošiljalnico ima lekar
Karol Brady, Kromeriz (Moravsko).

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice za že-
lodec se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — **Da so**
pristne, mora vsaka steklenica imeti rudi zavitek z
gorenjo varstveno znamko in z navodom, kako
rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da
mora navod biti **tiskan v tiskarni H. Gusek-a v**
Kromerizu.

Marijacejske čistilne kroglice, ki se že več let z najboljšim
uspehom rabijo pri zapira-
nji in zabasanji, se sedaj
pogostoma ponarejajo. —
Pazi naj se torej na gorenjo varstveno znamko in pod-
pis lekarja K. Brady-ja v Kromerizu. — Cena škat-
ljici 20 kr., zvitku a 6 škatljic gld. 1.—. Če se naprej
pošlje znesek, velja poštne prosto 1 zvitok gld. 1.20,
2 zvitka gld. 2.20.

Marijacejske kapljice za želodec in Marijacejske
čistilne kroglice neso nikako tajno sredstvo. Njih se-
stavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se
pridene vsakej steklenici. (798—42)

**Marijacejske kapljice za želodec in Marija-
celjske čistilne kroglice** imajo pristne: V Ljubljani
lekar Piccoli, lekar Swoboda; — v Postojini lekar Fr.
Baccareich; — v Škofji Loki lekar Karol Fabiani; —
v Radovljici lekar Aleks. Roblek; — v Novem Mestu
lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann; — v Kamniku
lekar J. Močnik; — v Črnomlju lekar Iv. Blažek.

Sadjareja

„Carolinenhof“ pri Ptui

(posestnik **WALDEMAR HINTZE**)

naznanja svojim mnogobrojnim p. n. naročnikom in kupovalcem na Kranjskem, da je
osnovala v **Ljubljani zalogo** svojega izvrstnega in večkrat odlikovanega

jabolčnega šampanjca

in sicer pri gospodu **Ivanu Buzzolini-ju**, da bode zanje pripravneje. Prodaja se po
originalnih cenah po **goldinarji steklenice.** (771—1)

Štev. 348.

(772)

Razglas.

Na deloma z gozdi obrastenih **Strmških pašnikih**, ki
so dobro uro hoda od železniške postaje **Rakek** oddaljeni, bode
se **dne 25. t. m.** ob 10. uri dopoldne na lici mesta okolu

300 hoj

potom javne dražbe proti takojšnjemu plačilu **prodalo.**

K tej dražbi vabijo se posebno trgovci z lesom.

V Postojini, dne 10. oktobra 1890.

C. kr. krajni komisar za agrarske operacije:
Orešek.

Dunajske razstavne

srečke à **1 gold.**

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitek **50.000 gold. vrednosti.**

Žrebanje že 30. dne oktobra.

(699—23)

Srečke à **1 gold.** dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ju**